

[Leif Hermann]

hedsfase på 8 uger bliver den praktiske hovedregel for kommuneplanændringer i fremtiden.

Jeg kan se, at jeg skal til at skynde mig, så jeg haster videre til det næste eksempel. Det er lokalplandispensationerne. Det er næsten det værste af det hele. Her laver man en naboorientering med 2 ugers varsel, og udtrykket »mindre betydende« ændres til, at man ikke afgørende vil ændre et områdes karakter. Dette bliver den praktiske hovedregel for lokalplanændringer i fremtiden, og miljøministeren skal ikke sige, at han ikke har været bekendt med indvendingerne. De er kommet fra Foreningen af Byplanlæggere sidste år. Dermed kobler man netop de foreninger ud, som fru Lis Aaltonen var så bekymret over, bl.a. Danmarks Naturfredningsforening.

Selvfølgelig er der en forklaring på det, og forklaringen er den, som det også fremgår af en skrivelse fra planstyrelsen, at Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening har fremhævet, at dette forslag skal frem nu. De har, om jeg så må sige, taget kommuneplanloven og brugt et tegn over for den, som i øjeblikket giver anledning til en del omtale i offentligheden, og de har formentlig sagt til ministeren, at hvis han ikke lavede om på denne lov i dette efterår, ville de bruge det samme tegn over for ham.

Tegnet behøver ikke nødvendigvis at betyde ringeagt, har vi forstået på vestre landsret. Det kan være et tegn, der giver udtryk for meningstilkendegivelser varierende fra misbilligelse til forskellige grader af uenighed. Men jeg vil godt sige til ministeren, at gennemføres dette her, så tøver vi ikke med at benytte det pågældende tegn over for ministeren.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Ole Vig Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne komme med nogle bemærkninger.

Ministeren har fremsat lovforslaget for at forenkle det kommunale planlægningsarbejde på en række punkter. Det lyder umiddelbart som en god idé, men samtidig er det nødvendigt at gå til værks med en vis varsomhed, idet det er vigtigt, at man ikke gør det så nemt at lave om på planlægningen, at væsentlige interesser bliver tilsidesat. Jeg vil gerne nævne et par eksempler.

Vi er betænkelige ved, at man vil forkorte den tid, der skal gå, inden man kan vedtage forslag, efter at der har været indsigelsesfrist. Det kan i visse kommuner føre til, at man behandler borgernes kritik endnu mere letfærdigt, end man gør i dag.

Desuden har vi set på lovforslagets nr. 5, hvori der står, at § 13, stk. 2, ophæves.

Det er den bestemmelse, der siger, at kommunens bygge- og anlægsvirksomhed ikke må stride mod kommuneplanen. Det kan være problematisk, hvis man slækker på denne bestemmelse, især hvis det skulle få afsmittende virkning på andre dele af planlægningen, idet vi jo ved, at ministeren ikke er alt for glad for at sige nej til lokale myndigheder, en i sig selv smuk tanke.

Også den udvidelse af dispensationskompetencen, der foreslås i nr. 17, har vi betænkeligheder ved.

Der er således en række spørgsmål, som vi meget gerne vil have opklaret i udvalget, inden vi kan tage endelig stilling til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes godt, man kan præcisere over for fru Dagmar Andreassen, at der jo ikke er nogen, der siger, at kommunalbestyrelsen ikke kan bruge længere tid til at behandle disse indsigelser, men det er lidt fjollet, hvis der f.eks. ingen indsigelser har været, at man så absolut skal være 4 uger om at behandle dem.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Ja, blot for en ordens skyld: jeg går ud fra, at det var mig, der var tale om.

Det er klart, at alt afhænger af kommunernes ansvarlighed, men vi vil meget nødig have, at de skulle udsættes for for stor en fristelse til at afkorte tiden.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Nu er det sådan med smidiggørelse, at der aldrig er nogen, der kan sige nej til det i princippet. Det vil alle jo gerne have. Problemet er bare, at når man går ned i de konkrete bestemmelser i denne lovgivning, så er smidiggørelsen af en sådan karakter, at det,